

mis need arro aastat, need Pühhad ja tähtpävad
diete tähhendawed. Olleme ka monda wannast
ebbausust selletanud, mis parrago Summal! po-
legi polle keikis paikus hopis kustunud. Ei mit-
te, otsego tahhakime, sedda arrotades, rahwast
ebbauskus finnitada. Selle eest hoidko meid ar-
mas taewane Issa! Waid ebbausso wiimsid jäl-
gigi tahtsime sutumaks kautada, näidates, et ebba-
ust muud ep olle, kui awwalik woõra jummal-
tenistus. Sellepärrast tulletame wiimaks weel
luggiatte mele Summala kanget kasko, mis ta
Mosesse suu läbbi Issraeli rahwale andis, ning
mis ka meie kohta ikka weel maksab: Ei so
seast pea leitama ei õnneandjat, eg-
ga sedda, kes pilwist lausub, ei us-
sidega lausujat egga noida, egga
wallowõtjat egga sedda, kes noia
kääst küssib, egga teadmameest, egga
sedda, kes furnutte kääst küssib.
Sest iggamees, kes sedda teeb, on
Jehowale kui üks hirmus assi.
5 Mos. R. 18 peat. 10 — 13 salm.
